Zborový list

POPRADSKÝCH EVANJELIKOV

číslo V / 2016 **SEPTEMBER - OKTÓBER**

Dovoľte deťom prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie. Veru, vám hovorím: Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nikdy nevojde doň. A bral ich do náručia, kládol ruky na ne a požehnával ich. Mk 10,14,-16

Bežne meriame beh života na roky, ale školáci a my, čo sa pohybujeme v školách, rátame život na školské roky. Škola je vzácna príležitosť na formovanie detí a mládeže a sme veľmi radi, že máme opäť prístup do škôl a k vyučovaniu náboženstva. Tým akoby sme napĺňali odkaz Pána Ježiša nebrániť deťom prichádzať k Nemu.

Septembrom sa nám začína opäť nový školský rok. Aj keď deti a učitelia tvrdia, že by si ešte dopriali prázdnin, napriek tomu už sú mysľou v škole. Aké to bude? Čo nás čaká? Ako učiteľ náboženstva a farár si uvedomujem, že je potrebné nielen vzdelanie, ale aj výchova. Preto máme náboženskú výchovu, konfirmačnú prípravu, besiedky, stretávanie mládeže, aby sme sa vychovávali v tom najdôležitejšom – v Božích pravdách a nasledovaní Krista.

Dovoliť prichádzať deťom ku Kristovi je preto pre nás veľmi konkrétne a praktické. Môžeme ich prihlásiť na náboženskú výchovu. Dvanásťročné deti môžeme prihlásiť na konfirmačnú prípravu. Počas nedele môžeme deti priviesť do nedeľnej besiedky. Vždy v piatok večer sa stretávajú mládežníci – nepremeškajme tieto príležitosti!

Niekto si možno povie, že nie je dôležité aby boli deti v Božích veciach, že dôležitejšie je vzdelanie, krúžky, kariéra, ... Čo urobil s deťmi Pán Ježiš, keď sa už k nemu dostali? Bral ich do náručia a požehnával. Verím, že chceme dopriať nastupujúcej mladej generácii, aby mohli prijať Božie kráľovstvo a dostať Kristovo požehnanie.

Michal Findra, farár pre deti a mládež

Detské modlitby

Mária Krajniaková

. . .

Prázdniny sa pominuli, už do školy ideme,
miesto hračiek a behania učiť sa už budeme.
Pane Bože buď pri nás, žehnaj a ochraňuj nás! Amen.

Z veže hlas zvona volá!
Ideme do kostola.
Otecko a mamička,
braček, ja a sestrička.
Kráčame všetci spolu
vyplniť Božiu vôľu.
Modlíme sa, spievame,
nábožne počúvame.
Pán Ježiš nás miluje,
žehná a posilňuje. Amen.

Štvrťstoročie Evanjelickej diakonie

Zuzana Hybenová

S menom evanjelickej farárky sestry Zuzany Kolárovskej je späté obnovenie začiatkov Evanjelickej diakonie (ED) ECAV na Slovensku. V rokoch 1991 až 1998 pôsobila ako prvá riaditeľka ED a stála pri oživení diakonickej služby v našej cirkvi. Začiatky, ako spomína, boli veľmi ťažké, ale túžba a potreba organizovať ženy v aktivitách sociálnej práce a návštevnej službe boli naliehavé.

Začalo sa s budovaním stredísk ED. Prvé bolo stredisko vo Svätom Jure ako ubytovňa pre sociálne slabších študentov z Bratislavy, potom stredisko v Červenici pre hluchoslepé deti, Domov detí rodinného typu v Ľubietovej, Domov dôchodcov v Kšinnej. Postupne vznikali ďalšie, ale bolo to zložité. Dnes má Evanjelická diakonia 22 stredísk a 3 nové sa pripravujú.

Zriaďovanie sociálnych stredísk bola len jedna časť práce ED. Sestra farárka kládla dôraz aj na uplatnenie diakonie priamo v prostredí cirkevných zborov. Preto sa vzdala funkcie riaditeľky ED a v roku 1998 nastúpila ako vedúca referátu pre ZD na Biskupskom úrade ECAV. Spolupracovala s nemeckými sestrami Barbarou Haugh a Marie-Luise Rieger, spolu chodili do CZ s prednáškami a vydali aj knihu pre zborovú diakoniu: Staroba a choroba, umenie chápať a vedieť pomáhať.

Medzi CZ, ktoré navštívili, patrí aj ten náš. V októbri 2001 sme zorganizovali zborové popoludnie o zborovej diakonii, ktorého hostkami boli sestra farárka Zuzana Kolárovská a diakonisa Marie-Luise Rieger.

Táto návšteva veľmi povzbudila našu, už existujúcu, zborovú diakoniu. Ďakujeme Pánu Bohu za to, že naše sestry cítili potrebu zapojiť sa intenzívne do tejto služby blížnym a dodnes navštevujú chorých a starších členov CZ. Táto služba je veľmi vítaná u navštívených a s vďakou prijímaná. Preukázaná láska k blížnemu je zrkadlom lásky k Pánu Bohu a o to sa máme každý usilovať.

Za celý ten čas sestrám z diakonie pribúdajú roky a potrebujeme, aby sa zapojili do služby v CZ aj mladšie sestry a nahradili tie, ktoré choré sú choré či vo vyššom veku. Preto pozývame ochotné sestry, aby sa prihlásili u sestry Hybenovej. Už teraz sme vďační za každú novú služobníčku.

Vystúp hore! – detský denný tábor 2016

Prvý augustový týždeň bol v našom zbore špeciálny hlavne pre naše deti. Už druhý rok sme mali detský denný tábor a tento raz s témou objavovania tajomstiev na vrcholoch – Vystúp hore! Každý deň sme objavovali vždy niektorý z vrcholov, ktoré sú spomenuté v Biblii. Tu je stručné info o každom dni:

Deň prvý (Baška Nitschová)

Výstup na vrchol je vždy náročný. Laná, skoby, celý výstroj (dokopy takých 25 kíl) a k tomu hŕba kilometrov – to nie je ani pre horolezcov nič ľahké. Čo je to však v porovnaní so skúškou viery, ktorá káže vystúpiť na vysoký vrch a obetovať tam vlastného syna? O takéto porovnanie sme sa s deťmi snažili hneď v pondelok na základe príbehu o Abrahámovi a Izákovi.

Príbeh zapísaný v 22. kapitole 1. knihy Mojžišovej zachytáva skúšku, ktorú Pán Boh ukladá Abrahámovi. Jeho úloha je vziať svojho rokmi vymodleného syna Izáka do ďalekej krajiny Mórija a tam sa na rovnomennom vrchu vzdať tohto veľmi vzácneho daru v prospech jeho Stvoriteľa. Všetko napokon šťastne dopadlo. Ani v tej najvyhrotenejšej chvíli, keď Abrahám priväzoval svoje drahé dieťa-Izáka na oltár, jeho dôvera v Boha nepoľavila. Boh skúšku zázračne ukončil, Jeho anjel zastavil Abraháma a v kroví sa objavil baránok, ktorého použili ako obeť vďaky Hospodinovi za Izákovu záchranu.

Mohli sme si tak uvedomiť, že Pán Boh dopustí, ale neopustí a že skúšky a trápenia slúžia na to, aby sa naša cesta k Bohu a dôvera v Neho spevnila. Tajomstvo vrchu Mórija sme nakoniec úspešne odhalili. Ako znelo, sa dozviete v osemsmerovke.

Ešte pridám básne, ktoré vytvorili deti v troch skupinách o Abrahámovi:

I.

Otec Abrahám manželku Sáru mal,
Pán Boh chcel, aby syna Izáka obetoval.
Abrahám na vrch Mórija vyšiel,
našťastie, miesto Izáka baránok na oltár išiel.

II.

Abrahám si syna prial,
u Pána Boha si ho vyžiadal.
Sto rokov sa načakal,
až sa ho napokon dočkal.

III.

Abrahám mal syna Izáka,
ktorý robil dobráka.
Svojho syna miloval,
Pánu Bohu ho obetoval.
Anjel ho však zastavil,
baránka mu pripravil.
Na vrchu sa zázrak stal,
vrch sa Mórija menoval.

Deň druhý (Alenka Findrová)

Hora Sinaj má nadmorskú výšku 2285 m nad morom. Údolie je vo výške 1580 m nad morom. Prevýšenie je 705 m, a to je výška, ktorú musí turista zvládnuť, kým príde hore.

V Biblii čítame, že Mojžiš vystúpil k Bohu na vrch Sinaj, to je asi 2 – 3 hodiny turistického výstupu. Ale stálo to zato! Mojžiš na tú horu vystúpil viackrát. Prvýkrát to bolo hneď ako s Izraelským národom vyšli z Egypta. Vtedy sa ho Pán Boh pýtal, či videl ako ich On niesol na orlích krídlach, aby ich priviedol k sebe a či Ho chce spolu s celým národom skutočne poslúchať a stať sa Božím vlastníctvom – svätým národom. S tým sa Mojžiš vrátil späť k ľudu. Oni odpovedali: Chceme vykonať všetko, čo povedal Hospodin. Mojžiš priniesol ich odpoveď Bohu.

Potom dal Hospodin Mojžišovi niekoľko informácii, že sa im zjaví v hustom oblaku na vrchu Sinaj. Ľudia sa mali posvätiť. Keď sa na tretí deň posvätili, postavili sa ku hore Sinaj. Celý vrch zahalil oblak, hrmelo a blýskalo sa. Pán Boh hovoril Mojžišovi slová, ktoré vyryl potom na kamenné dosky. My dnes tie slová dobré poznáme, učíme sa ich naspamäť, lebo je to desať Božích prikázaní.

Napriek tomu, že je Božích prikázaní len desať, nie je pre nás ľahké ich dodržiavať. Preto sme popoludní odkrývali ďalšie tajomstvo. Dnes to bolo tajomstvo vrchu Sinaj. Tajomstvo bolo to, že Pán Ježiš nám svoje prikázania zhrnul do jedného a toto prikázanie sme hľadali po slovkách v celej farskej záhrade, ba aj v inej susednej záhrade. Odhalené tajomstvo sme si nalepili do našich tajných táborových schránok.

Aby sme nezabudli ani na dosky zákona, tak sme si ich počas tvorivých dielní vyrobili z hliny a po vytvrdnutí zobrali domov.

Tretí deň (manželia Dindošovci)

V polovici nášho táborového dobrodružstva sme sa rozhodli rozlúštiť ďalšie tajomstvo, ktoré sa tento raz spájalo s biblickým Vrchom premenenia. Po dvoch predošlých „výstupoch“ na vrchy Mórija a Sinaj, sme už boli aj dosť unavení, ale raňajšia rozcvička a veselé detské piesne nás prebudili aj navnadili na počúvanie nového príbehu.

Spolu s deťmi sme premýšľali nad tým, kto je to výnimočný človek, a či takého vo svojom okolí poznáme. Postupne sa deti dozvedeli, že najvýnimočnejší človek, ktorý kedy žil na Zemi, bol a je Pán Ježiš, pretože sa učeníkom zjavil vo svojej sláve ako Syn samotného Pána Boha. A čo je najdôležitejšie, jedine Pán Ježiš nás môže priblížiť k Pánu Bohu, keď nám odpúšťa naše hriechy. Vtedy sa aj my sami môžeme cítiť výnimoční.

Po piesni a modlitbe sme sa s deťmi opäť zahĺbili do schránok tajomstiev, kde si väčšie deti „lámali hlavu“ nad osemsmerovkou a menšie si vymaľovali obrázok. Po výdatnom obede sme už s plnými bruškami mohli popustiť uzdu fantázii v našich kreatívnych dielňach – deti si vyrobili malé obrazy z pozlátených papierových tácok, ktoré si neskôr mohli zobrať so sebou domov. Popoludnie už tradične patrilo hrám vo farskej záhrade – deti sa rozdelili do netradičných skupín. Najviac dostali zabrať “pokonfirmandi“, ktorí sa po absolvovaní šiestich vytrvalostných stanovísk museli popasovať so starogréckou tajničkou a pretaviť ju do nášho jazyka. Nakoniec to úspešne zvládli a aj menšie deti sa tešili z pohybu na slniečku. :-)

Stredajší deň s Pánom Bohom sme zakončili – ako inak? – horolezecky.

Večer s horolezcom
(zozbierala Katka Zaveská)

Skoby boli veľmi ľahké. Osobne som si to vyskúšal. Školy, ktoré sa nachádzali na úpätí tých hôr boli veľmi malé, chodilo do nich veľmi málo detí.

Pán horolezec Miloslav Neumann premietal fotky na starom filme (diáky). Rozprával nám o svojom výstupe na jeden z vrchov v Himalájach – Makalu. Nakoniec nám ukázal časti horolezeckého výstroja, ktoré mal so sebou pri výstupe na Makalu.

Pán Neumann nám rozprával nielen o výprave, ale aj o miestnych nosičoch, ktorí im pomáhali vynášať veci do táborov. Na diákoch nám premietal prírodu a ľudí, ktorí tam žijú. Pán horolezec mal krásne fotky, ktoré sú dnes už vzácne.

Štvrtý deň (Lucka Mlynáriková)

Štvrtý deň sme sa spolu s deťmi vydali zoznámiť s vrchom Karmel. Vieme, že práve na tomto mieste Pán Boh veľmi zázračným spôsobom konal prostredníctvom proroka Eliáša. Eliáš tu postavil oltár, dal naň býčka a rozkázal poliať to celé 12-timi vedrami vody a tak sa pred oltárom naplnil aj jarček vodou. Potom sa modlil a Pán Boh dal oheň z neba, ktorý celú obeť na oltári strávil, spolu s úplne mokrým drevom a jarčekom vody. A rovnako dal na zem aj veľmi vytúžený dážď. Takto náš Boh-Hospodin prinavrátil srdcia svojho ľudu opäť k sebe.

Pomocou hranej scénky si deti mohli živšie predstaviť súvislosti deja ako to naozaj bolo. Aj dnes majú deti množstvo príležitostí „okúsiť“ svet a uveriť nejakému klamu či nevedomky ho aj „uctievať“. Pán Boh však, tak ako kedysi aj dnes koná a preto veríme, že keď bol schopný na vrchu Karmel obrátiť srdcia svojho ľudu k sebe, tak to dokáže aj dnes. Veríme že On chráni naše deti a stará sa o ne, a ak to bude potrebné, tak aj zasiahne nadprirodzeným spôsobom.

Poobede bolo úlohou detí nájsť odpoveď na otázku: Odkiaľ zobral Eliáš dvanásť vedier vody? Na tvorivých dielňach si potom vytvorili turistické palice, aby s ich pomocou mohli prebádať aj ďalšie vrchy, napríklad tie naše tatranské. :-)

Piaty deň (Michal Findra)

Viete kto je Alicka? Účastníci tábora si isto spomenú na scénku, kde vystupovala Alicka. Keď klamala mamu, alebo ohovárala spolužiačku, alebo neurobila poriadok po vyučovaní, vždy sme mohli vidieť čiernu kartu. Znamenala hriech, ktorý je vlastný každému človeku – aj deťom.

Scénka bola dobrý úvod pre naše rozmýšľanie, ako môžeme byť zachránení z našich hriechov. Vrch Golgota nám to ukázal, keď sme si rozprávali o nenávisti ľudí voči Pánovi Ježišovi, ktorá viedla až na Golgotu, kde ho ukrižovali. Zdalo sa, že tma na Golgote vyhrala, ale po ukrižovaní prišlo slávne vzkriesenie a tým aj Božie dielo oslobodenia od hriechu.

Na začiatku sme mali čiernu kartu hriechu. Teraz nám Pán Ježiš, ako mocný Boh, dáva bielu kartu, ktorá doslova prebije čiernu. Pán Ježiš vyslobodzuje z hriechu. Znázornili sme to jednoducho keď biela karta prekryla čiernu. Každý z nás na modlitbe mohol vyznať Pánovi Ježišovi, že dostal čiernu kartu, lebo zhrešil a tiež sme mohli ďakovať Pánovi Ježišovi Kristovi, že nám dal bielu kartu, keď nás vyslobodil z hriechov a daroval nám nový život. Bohu vďaka!

Pred obedom sme vycestovali autobusom do Štrby, kde pre nás domáci mládežníci pripravili horolezecký zážitok – nízku lanovú dráhu. Každý si mohol aspoň trochu vyskúšať pohyb na lane a kontakt s lanom. Veľkým zážitkom bola aj cesta späť vlakom.

Náš tábor sme zakončili v nedeľu na službách Božích, kde sme poslúžili piesňami a prehľadom vrcholov, ktoré sme počas týždňa zdolávali.

Záverečné poďakovanie po tábore (Alenka Findrová)

Celkom na záver by som sa chcela poďakovať Pánu Bohu za Jeho obrovské požehnanie počas celého tábora. Viedol nás každým dňom a na každom kroku. Bez Neho by neznela počas tábora výzva Vystúp hore!

Ďalej by som sa chcela poďakovať cirkevnému zboru za podporu. Ďakujem mamkám a babkám, ktoré pre nás počas celého tábora vypekali koláče na desiatu a olovrant, ale i za ovocie.

Špeciálna vďaka patrí aj všetkým pomocníkom v tábore, skúseným aj začínajúcim. Som vďačná, že si medzi nás našli cestu aj niektorí mladí po konfirmácii a deti ich vrelo prijali medzi seba ako svojich veľkých kamarátov.

Ďakujem aj každému vedúcemu, ktorí si pre deti pripravili hlavné témy dňa, a vo svojich modlitbách sa prihovárali za celý tábor a za Božiu prítomnosť a požehnanie počas tejto aktivity.

Osemsmerovka

Alena Findrová

Tajnička obsahuje 56 znakov a nájdete ju po vyčiarknutí všetkých slov čítaním po stĺpcoch odhora dolu. Je dokončením tohto citátu z Biblie: Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami, znie výrok Hospodinov:

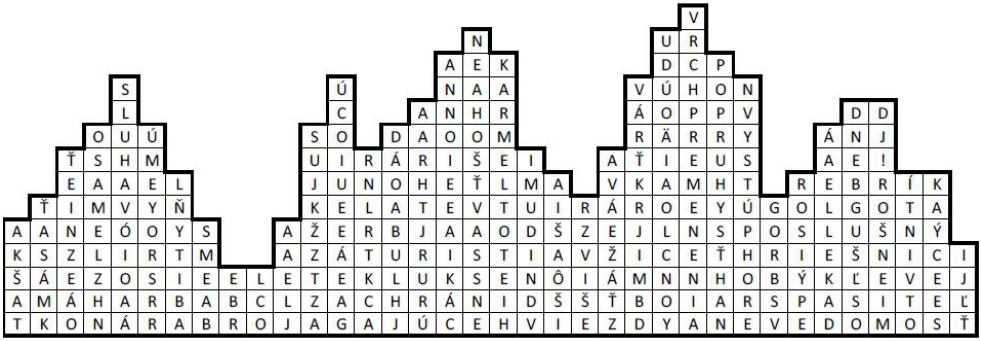

MÓRIA, SLUHA, JE VEĽKÝ BOH, GRAND, ZACHRÁNI, SINAJ, OHEŇ, HRIEŠNICI, REBRÍK, RUKA, VRCH PREMENENIA, BARÁNOK, TURISTI, POPRUHY, BLAŽENÁ, KARMEL, KMÁSAŤ, PRIKÁZANIE, HORA, OSAMEL, GOLGOTA, DESATORO, OLTÁR, NEVEDOMOSŤ, OZEÁŠ, PÄŤVRŠIE, JAGAJÚCE HVIEZDY, KANAÁN, NOEMI, TAŠKA, ABRAHÁM, HOROLEZEC, ELIÁŠ, DREVO, ZNIEŤ, IZÁK, VYSTÚP HORE, MOJŽIŠ, POSLUŠNÝ, SPASITEĽ, OBETOVAŤ, DÔVERA

Vincent Blažko

. . .

Na počiatku stál Wittenberg, v ňom doktor Svätých písem,
v ruke mal zlatú citaru a skladal novú pieseň.
Zas počuť pribíjanie téz, námestím hučanie davu:
ku dverám chrámu zbehli sa, hľadajú východ z klamu.

Písmená svietia ako blesk, slová sú ako meče,
rúca sa starý oltár lží, potokom pravda tečie.
Prúd zaplavuje národy, nový hlas vanie svetom,
na jeseň miesto chryzantém zem skvitla novým kvetom.

Lutherov hlas je ako plam, zachváti srdcia i um,
pália sa zvetralé dogmy, mnísi precitajú z dúm.

Dnes opäť treba zo sna vstať a vítať nové ráno!
Milosťou Božou hriechu moc prekonať s Kristom Pánom.
Lutherov prst mieri na kríž, na ten spásonosný cieľ,
Kristus je Alfou-Omegou, aj Martin len za Ním šiel.

Kresťania nemajú nič, iba Krista!

Lutherove biblické poklady,
Lutheran Press, Mineapolis 2015

Ale ak aj trpíte pre spravodlivosť, blahoslavení ste. Nebojte sa ich ani sa neľakajte... (1P 3,14)

Svet oplýva namyslenosťou a odvahou, kým sa v jeho peňaženke a truhlici nachádzajú peniaze. Toľko pýchy a samoľúbosti ako u bohatého farmára by nezvládol ani diabol. Iní sa pýšia svojím titulom, mocou, priazňou či cťou u druhých. Múdry a šikovný človek sa pýši svojím vlastným rozumom a do všetkého sa púšťa po svojom. Nikto nie je ochotný prenechať prvé miesto druhému, keď ide o prvenstvo v moci, cti, umení, bohatstve či majetku. No, nie je to nič, iba pýcha hlupákov a detí.

Na druhej strane, kresťania nemajú nič, na čo sa môžu spoľahnúť – okrem Krista, svojho Pána a Boha! Pre Neho sa zriekajú všetkých vecí a hovoria: Predtým ako zapriem a opustím Krista, rozlúčim sa s krkom a bruchom, cťou a majetkom, domom a farmou, ženou a dieťaťom a aj so všetkým ostatným.

Takáto odvaha nemôže byť klamná a falošná, lebo sa nespolieha na dočasné a pominuteľné veci na zemi!

Ondrej Peťkovský, z Tranovského ev. kalendára 2016 vybrala Zuzana Hybenová

S blížiacim sa 500. výročím reformácie je dobre, keď si pripomíname dielo, ktoré vykonal Dr. Martin Luther, ale zaujíma nás aj jeho osobný život. Život M. Luthera bol plný utrpenia a bolestí. Veľmi často ho trápili rôzne choroby. V roku 1526 mal ťažkosti s obličkovými kameňmi, v júli 1527 upadol v bolestiach až do bezvedomia. Dostavila sa i srdcová slabosť a v modlitbách sa už pripravoval aj na smrť. Aj jeho priatelia si mysleli, že stoja pri smrtnom lôžku Lutherovom.

Vlastné choroby a bolesti boli ešte znásobené pohľadom na choroby, utrpenie i úmrtie jemu blízkych a najbližších. Z ťažkej choroby sa jeho najbližší spolupracovník a priateľ Filip Melanchton v r. 1540 dostal len vďaka Lutherovej modlitbe, opierajúcej sa o zasľúbenia Božie. Ešte ťažšie na neho doľahla choroba a následná smrť dvanásťročnej dcéry Magdalénky. Už predtým, v januári 1542, napísal M. Luther testament. Často myslel na smrť a vo viere bol pripravený odísť z tohto sveta. Ale prácou a starosťami zavalený žije intenzívnym životom až do konca.

Vo Wittenbergu mal poslednú kázeň 17. januára 1546. V sobotu 23. januára sa vydal na cestu do Eislebenu. Mal pred sebou úlohu, zmieriť pre majetky rozhnevaných bratov, grófov z Mansfeldu. Cestou sa na tri dni zastavil v Halle u priateľa Dr. Justusa Jonasa. Tam v nedeľu kázal. Potom sa preplavil cez nebezpečnú rieku Saale a bol privítaný sprievodom mansfeldských grófov. Luther musel vynaložiť ohromné úsilie, aby dosiahol urovnanie sporu. To sa mu nakoniec i podarilo. Ešte 17. februára svojím podpisom potvrdil písomné ukončenie dlhotrvajúcich sporov.

Počas svojho pobytu v Eislebene vysvätil dvoch mladíkov za kňazov, prijal Večeru Pánovu a štyrikrát kázal. Poslednú kázeň mal v nedeľu 14. februára v Eislebene na text Mt 11,25-30. Hovoril hlboko o kráľovstve Božom a kráľovstve sveta. Večer 17. februára začal sa cítiť veľmi slabý. Ticho zaspal. Pri ňom zostávajú synovia Pavel a Martin a spolupracovník Dr. J. Jonas. Keď sa prebudil o pol desiatej, prítomným podal ruku so slovami: Modlite sa Pánu Bohu za rozšírenie Kristovho evanjelia po celom povrchu zeme... Potom zaspal a zobudil sa o jednej v noci. Tíško povedal: Ach, milý doktor Jonas, je mi veľmi zle. Zdá sa mi, že tu v Eislebene, kde som sa narodil, kde som bol pokrstený, aj zomriem. Odišiel ešte zo spálne do pracovne, tam si ľahol na pohovku a vyznal: Do Tvojej ruky porúčam svojho ducha. Ty si ma vykúpil, ó Hospodine, Bože verný. (Ž 31,6). Lekári mu podávajú liek. Ďakuje im za pomoc a slabučkým hlasom povie: Odchádzam domov... A ešte trikrát opakuje slová žalmu: Do Tvojej ruky porúčam svojho ducha...

Prítomní zápasia o jeho život, trú mu telo, aby rozprúdili krv a zachovali ho pri živote. Luther otvoril oči a potom ho oslovil Dr. Jonas: Dôjstojný otče, či chcete aj zomrieť v Kristu a v učení, ktoré ste kázali? Tíško odpovedal: Áno! a potom už pokojne a blahoslavene usnul... Pán si ho povolal 18. februára 1546 medzi 2. a 3. hodinou ráno, v 63. roku života.

Mŕtve telo M. Luthera bolo uložené do kovovej rakvy a prenesené do hlavného chrámu v Eislebene. Kázeň mal Dr. Justus Jonas. Na príkaz kurfirsta mŕtvola mala byť prenesená do Wittenbergu. Rozlúčkovú kázeň 20. februára v Eislebene povedal profesor Coelius. Potom sa zástup pobral za veľkého plaču a zvonenia všetkých zvonov. Zastavili sa v kostole v Halle, spievala sa Lutherova pieseň Z hlbokosti k Tebe volám. Do Wittenbergu prišiel sprievod 22. februára o 9-tej hodine priamo do hlavného zámockého kostola. Vpredu išli žiaci a všetci farári, za nimi poverenci kniežat, potom grófi z Mansfeldu so 60 jazdcami, potom pohrebný voz pokrytý čiernym aksamietom, za vozom kráčala Lutherova vdova Katarína so štyrmi deťmi a ostatnou rodinou. Ďalej šli rektor univerzity so študentmi, profesori, mestská rada a celé občianstvo. V kostole kázal Dr. Gugenhagen na text 1Tes 4,13-14. Na to ešte povedal Melanchton latinskú reč na text Fil 4,8 a truhlu uložili do krypty neďaleko kazateľnice, na ktorej Luther tak často kázal, aby tam očakával slávny deň vzkriesenia.

Boh vidí naše slzy

Z nemeckého „Bližšie k Tebe" preložila Anna Chábová

V priebehu nášho života prelejeme mnoho sĺz smútku, bolesti či sklamania. Plačeme pri strate blízkeho človeka alebo ak máme neriešiteľný problém či keď v niečom zlyháme. Možno si tieto slzy žiaden človek nevšimne, ale Pán Boh ich vidí. Ako sa Dávid k Bohu modlil, platí aj pre nás (Žalm 56,9): Ty si spočítal moju biedu: vlož moje slzy do svojej nádoby, či nie sú v Tvojej knihe? Naše slzy nie sú Bohu ľahostajné. On ich registruje a je pre nás vždy tu, aby nás svojím slovom utešil a povzbudil.

Boh chce, aby sme na svojej ceste do neba mali skúsenosti synov Kórachových (Žalm 84,7). Keď prechádzajú suchým údolím, premieňajú ho na prameň a požehnaním pokrýva ho jesenný dážď. Boh často nevezme preč tieseň, biedu a trápenie, pre ktoré tečú naše slzy. Ale daruje nám takým spôsobom v ťažkých chvíľach pocítiť Jeho milosť.

Onedlho opustíme toto slzavé údolie a prídeme do nebeského cieľa, kde Boh zotrie všetky naše slzy. Vymaže každú bolesť a utrpenie, ktoré sme na zemi prežili. S veľkou vďačnosťou budeme obdivovať Jeho dobrosrdečnosť, ktorou nás priviedol do cieľa.

Modlitba Martina Luthera (1530)

Zdroj: www.ecavrk.sk

Či nie si naozaj neobyčajný a láskyplný Boh, ktorý nám vľúdne a podivuhodne vládne? Ty nás počuješ i naše modlitby, aj keď si nás najskôr ponížil. Ty nás ospravedlňuješ, i keď si z nás najskôr urobil hriešnikov. Ty nás vedieš do nebies, i keď si nás najskôr poslal do pekiel. Ty nám dávaš víťazstvo, aj keď si nás nechal padnúť. Ty nám vraciaš radosť, aj keď si nás najskôr nechal plakať. Ty nás potešuješ, aj keď si nás najskôr nechal žialiť. Ty nám dávaš novú silu, aj keď si nás najskôr nechal trpieť. Ty z nás robíš múdrych, aj keď si z nás najskôr urobil bláznov. Ty nám dávaš bohatstvo, aj keď si z nás najprv urobil chudobných. Ty z nás robíš slávnych, aj keď aj keď si z nás najprv urobil otrokov.

To všetko sme v Kristovi, ktorý sa ponížil, stal sa hriešnikom, zostúpil do pekiel, padol, plakal, žialil, trpel, bol bláznom v očiach ľudí, chudobným i otrokom. Aby sme v Kristovi dosiahli vypočutie, ospravedlnenie, nebesá, víťazstvo, radosť a potešenie, novú silu i múdrosť, bohatstvo i slávu.

Vďaka Hospodine, že si naozaj neobyčajný a láskyplný Boh, ktorý nám vľúdne a podivuhodne vládne! Chválime Tvoje meno odteraz až naveky. Amen.

Pozývame na pravidelné stretnutia

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:15 h
mládež – každý piatok o 17:30 h
detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

Blahoželáme Jubilantom

September		**Október**	
Mikulčíková Magdaléna	11.9.	Kováčová Gabriela	2.10.
Horvayová Anna	13.9.	Copúšová Lýdia	2.10.
Terrajová Mária	15.9.	Lamperová Eva	6.10.
Lukáčová Mária	17.9.	Homa Andrej	7.10.
Hudák Ján	21.9.	Bielený Ján	8.10.
		Balog Andrej	10.10.
		Uličný Ján	21.10.
		Hrehorová Amália	22.10.
		Maršalková Gusta	26.10.
		Ilavský Branislav, Ing.	31.10.

4. septembra o 9:30 h na Dištriktuálny deň Východného dištriktu ECAV, ktorý sa uskutoční v Poprade v športovej hale Aréna Poprad – dopoludňajšia téma je Voda, čo ma drží nad vodou a popoludnie vyplní muzikálová rozprávka Príbeh z Tammíru. **Modlitba** (Mária Krajniaková): Náš dobrotivý a láskavý Bože, ďakujeme, že nám opäť dávaš novú príležitosť konať Dištriktuálny deň VD v našom cirkevnom zbore. Radujeme sa zo stretnutia bratov a sestier, ale hlavne sa tešíme, že môžeme precítiť a prijať požehnanie zo zvestovaného Tvojho drahého a vzácneho slova. Modlíme sa a prosíme, aby si viedol a požehnal všetkých, ktorí túto akciu pripravujú. Nech ich práca povzbudí, zjednotí a zapáli srdcia nás všetkých horlivo nasledovať Pána Ježiša Krista. Ty, Pane Ježiši, máš vodu večného života a Ty sa nám daj napiť z Tvojho živého prameňa. Ty si tá voda, ktorá nás drží v tomto pozemskom živote a ktorá nás privedie do života večného. Tvoje slovo je radosť pre naše srdce, lebo ono lieči a pomáha v každej potrebe. Tvoje meno buď oslávené a zvelebené každého času od nás aj celej Tvojej cirkvi na zemi. Duchu Svätý, Ty nás osvecuj, posväcuj a zachovávaj v pravej viere. Amen.

5. októbra o 18.00 sa uskutoční v našom kostole koncert Slovenského komorného orchestra pod vedením umeleckého vedúceho Ewalda Danela, na ktorom sa budú spolupodieľať aj spojené spevokoly.

Vypísané z matrík júl – august 2016

Sviatosť krstu svätého prijali: Simona Lengyelová, Viktória Schützová, Nela Goldyniaková, Matej Ilavský, Adam Minarovjech, Sára Minarovjechová

Manželstvo uzavreli: Róbert Čižmárik a Lívia Povalačová

Do večnosti v nádeji vzkriesenia odišli: Mikuláš Podolský (74), Anna Csécsová (74)

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV v Poprade, Námestie sv. Egídia 17/8, 058 01 Poprad, tel. farský úrad: 789 587 2, email: poprad@ecav.sk, www.ecavpp.sk.

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár, zborový farár (0908 940792), jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Ing. Mgr. Michal Findra, farár pre deti a mládež (0903 602 902) a Alena Chlebovcová.
Vydávanie zbirového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

SEPTEMBER

4. Ne	9:30	- Poprad, 15. nedeľa po Svätej Trojici Dištriktuálny deň VD ECAV v Aréne Poprad (do 16:00 h)
11. Ne	9:00	- Poprad, 16. nedeľa po Svätej Trojici
	10:00	- sviatosť Večere Pánovej
18. Ne	9:00	- Poprad, 17. nedeľa po Svätej Trojici, začiatok školského roka
25. Ne	9:00	- Poprad, 18. nedeľa po Svätej Trojici
	10:30	- Spišská Sobota, 18. nedeľa po Svätej Trojici
28. St	15:00	- ZS, Komenského ul., biblická hodina

OKTÓBER

2. Ne	9:00	- Poprad, 19. nedeľa po Svätej Trojici (Poďakovanie za úrody zeme)
	10:30	- Stráže, 19. nedeľa po Svätej Trojici (Poďakovanie za úrody zeme)
6. Št	17:30	- Poprad, biblická hodina
9. Ne	9:00	- Poprad, 20. nedeľa po Svätej Trojici
	10:00	- sviatosť Večere Pánovej
13. Št	17:30	- Poprad, biblická hodina
16. Ne	9:00	- Poprad, 21. nedeľa po Svätej Trojici
20. Št	17:30	- Poprad, biblická hodina
23. Ne	9:00	- Poprad, 22. nedeľa po Svätej Trojici
26. St	15:00	- ZS, Komenského ul., biblická hodina
27. Št	17:30	- Poprad, biblická hodina
30. Ne	9:00	- Poprad, 23. nedeľa po Svätej Trojici - Spišská Sobota, 23. Nedeľa po Svätej Trojici (Pamiatka posvätenia chrámu)
31. Po	17:30	- Poprad, Pamiatka reformácie (499. výročie)